

[Sønderup.]

at forskellige Led ikke fungerer, som ønskeligt er, er en anden Sag, men det er ogsaa det jeg forstaar man nu har under Overvejelse at faa ændret. Jeg kan ikke sige noget om, hvilken Sammensætning man vil give det Organ, som skal beskæftige sig med dette, men jeg skulde tro, det vilde være heldigt, om der kom Folk med fra det praktiske Liv.

Man imødeser ogsaa med Interesse Løsningen af de i Trontalen nævnte Problemer, der har Relation til Kommunernes Forhold. Det gælder Berøringspunkterne mellem statslige og kommunale Omraader, saavel skattemæssigt som paa anden Maade, men det gælder ogsaa de for Landdistrikterne saa vigtige Sager, som angaar Trafik- og Vejforhold, og lad mig føje til: det i nøje Forbindelse hermed staaende Spørgsmaal om Motorafgifternes Fordeling.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed trætte med Betragtninger over Sognekommunernes og Amternes indbyrdes Interesser eller modstridende Opfattelser; det kan vente, til vi kommer til at beskæftige os med Lovforslagene desangaaende. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til at understrege, at jeg vil haabe, man kan enes om at fastholde det Princip, der i det væsentlige har været gældende hidtil, nemlig at Motorafgifterne fortrinsvis er forbeholdt Vejformaal. Man kan strides om, hvor store Motorafgifterne skal være for at dække en rimelig Part af Vejudgifterne. Min rent personlige Opfattelse er den, at vi er ved at være ved Grænsen i saa Henseende. For øvrigt forekommer det mig, at man i visse Kredse er tilbøjelig til i alt for høj Grad at betragte Bilkørsel som Luksus. Forholdet er nemlig det, at Bilerne ude i Provinsen og Landdistrikterne i mange Tilfælde kun er et maadeligt Surrogat for det Trafikmiddel, Storbyerne eller i hvert Fald de allerstørste Byer har i Sporvognene. Endvidere er Forholdet det, at Afgifter, der fordyrer de forskellige Transporter, i nogen Grad er med til at hæve Omkostningsniveauet, og hertil kommer, at det rammer haardest i de fjerntliggende, tyndt befolkede Egne, der meget ofte i Forvejen er trafikalt mishandlet ved daarlige Togforbindelser. Transport enten af Gods eller Mennesker kan i vor moderne Tid ikke med Rimelighed være Skatteobjekt.

Naar Talen er om Trafikken, tror jeg ogsaa, der er Grund til at foretage en Gennemgang af nogle af de Vejplaner, der for Aar tilbage er indsendt og godkendt, men endnu ikke bragt til Udførelse. For-

holdet er nemlig det, at en hel Del Vejarbejder er godkendt ud fra Hensynet til, hvor stor en Del af Udgiftsbeløbet der gik til Arbejds løn. Det var ogsaa i mange Tilfælde fortrinsvis beskæftigelsesmæssige Hensyn, man tog, fremfor rent vejtekniske, og der er derfor ingen Tvivl om, at Reguleringer og Omlægninger nu og da gik videre, end sagligt forsvarligt var og især maa være nu, da vi befinder os i en helt, helt anden beskæftigelsesmæssig Situation.

Af de forskellige sociale Spørgsmaal, som Trontalen beskæftiger sig med, finder jeg særlig Anledning til at fremhæve Undersøgelsen af Mulighederne for den saa ofte omtalte forsikringsmæssige Tillægsordning til Aldersrenten. Især hilser jeg med Tilfredshed, at man har bebudet, at man vil søge at finde frem til Former, hvorunder man kan støtte Kommunerne i deres Bestræbelser for at faa opført Aldersrenteboliger. Den Klagesang, der for et Øjeblik siden lød fra det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft vedrørende Udviklingen af de sociale Forhold herhjemme, er jo helt ved Siden af. Jeg tror ikke, det vil kunne lykkes det ærede Medlem at finde et eneste Land i Verden, der er paa Højde med Danmark i saa Henseende. Jeg tror heller ikke, det vil kunne lykkes det ærede Medlem ud fra en rent saglig Vurdering at fremføre Eksempler paa, at vi er ved at sakke agterud eller er ved at forsømme de Forpligtelser, vi altid har følt vi havde i saa Henseende.

Jeg haaber, at Undersøgelserne paa disse saa betydningsfulde Omraader maa føre til positive Resultater inden saa længe. Det forekommer mig, at det, Trontalen siger om disse Omraader saavel som om de øvrige sociale Omraader, den beskæftiger sig med — Tiden tillader ikke at gaa i Einzeltheder —, er Udtryk for, at Venstre ønsker en Videreførelse af den sociale Lovgivning, og at Venstre fortsat har den samme store Interesse for det Spørgsmaal, som det altid har haft.

Men naar vi nu i disse Efterkrigstider saa ofte dvæler ved Vanskelighederne og Besværlighederne — og mon vi ikke undertiden gør det mere end rimeligt er —, bør vi ikke glemme de Lyspunkter, der paa forskellig Vis er. Som et saadant Lyspunkt finder jeg Anledning til at pege paa den beskæftigelsesmæssige Situation. Jeg kan berolige det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft med, at jeg ikke i mindste Maade skal gøre Forsøg paa at tillægge den nuværende Regering Æren for det, men der er Anledning til at paapege, at Udviklingen til fulde har bekræftet det rigtige i, at Regeringen netop under Hensyn